

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	21.10.2019. 10:41:07		
Klasifikacijska oznaka	034-07/19-01/94		Org. jed.
Urudžbeni broj:	437-19-3		Pril. Vrij.
			SPIS 0

broj: UsII-373/19-6

UIM1

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, kojeg zastupa [redacted] dipl.iur., protiv rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-03/18-11/856, urbroj: 376-05-3-19-21 od 10. lipnja 2019., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Đakova, Đakovo, Trg dr. Franje Tuđmana 4, kojeg zastupa odvjetnik [redacted], na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/856, urbroj: 376-05-3-19-21 od 10. lipnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 21., da zainteresiranoj osobi Gradu Đakovu, Đakovo, Trg dr. Franje Tuđmana 4, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je pod točkom I. izreke, utvrđeno da je tužitelj (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Đakova prema evidenciji Općinskog suda u Đakovu, Zemljišnoknjižnog odjela Đakovo, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 49/18 (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja. Točkom II. i III. izreke utvrđuje se da je HT infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama i nekretninama u vlasništvu Grada Đakova navedenim u potvrdi Osječko-baranjske županije, Grada Đakova, Upravnog odjela za komunalne djelatnosti i prostorno uređenje, klasa: 944-17/18-01/5, urbroj: 2121/01-03/05-19-11 i urbroj: 2121/01-03/05-19-12 od 7. svibnja 2019., koje su sastavni dio tog rješenja, a na kojim nekretninama

HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu i koristi ih za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Točkom IV. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom V. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Đakovo ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Đakovo, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravo puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17., dalje: Pravilnik). Točkom VI. izreke utvrđuje se da Grad Đakovo ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 31. svibnja 2019., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Grada Đakovo ukoliko je ista nastupila nakon 31. svibnja 2019., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Đakovo dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom VII. izreke obvezuje se HT da u roku od osam dana od primitka rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostavi HAKOM-u i Gradu Đakovu. Točkom VIII. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Gradu naknadu za pravo puta iz tog rješenja za prvu godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom IX. izreke obvezuje se Grad Đakovo omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je tuženik utvrdio da je dana 27. rujna 2019., (ispravno 2018.) zaprimio zahtjev Grada Đakova za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Grada te utvrđivanja visine naknade za pravo puta. Nakon provedenog postupka tuženik je 10. lipnja 2019., donio pobijano rješenje. Ističe da je nadležnost HAKOM-a propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) koji propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Ova nadležnost propisana je zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju upravo učinio prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Također, odredbom članka 5. stavka 4. Pravilnika određeno je da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09., dalje: ZUP) kojom je propisano da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra da je tuženik počinio bitne povrede odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku, a koje stajalište je zauzeo i Visoki upravni sud RH u presudama poslovn

broj UsII-234/18 i UsII-321/18. Predlaže tužbeni zahtjev usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se ovdje radi o postupku koji je pokrenut po zahtjevu Grada Đakova za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Grada, količina i vrsta takve infrastrukture i visina naknade za pravo puta. Infrastrukturni operator je utvrđen na temelju izjave tužitelja broj 593/2018 od 3. prosinca 2018. i izvoda iz poslovnih knjiga od 23. studenoga 2018. Količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) utvrđena je u Elaboratu o pravu puta, broj: 49/18 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici što je vidljivo iz Tablice 1. koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta utvrđena je na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1. Nadalje, iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika kako je to sve navedeno u osporenom rješenju. Dodatno navodi da je obračun (Tablica) iz osporenog rješenja, razmijenjena između tužitelja i Grada tijekom postupka što je vidljivo iz spisa te da je razvidno da je tuženik sve parametre potrebne za obračun godišnje naknade utvrdio u postupku i odredio rješenjem. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja te ističe da se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova Suda iznesenih u ranijim presudama kao npr. poslovni broj: UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu upućuje na odredbu članka 12. stavak 1. točka 11. ZEK-a, kao i na odredbu članka 98. ZUP-a te ističe da je osporeno rješenje u skladu s istim. Parametri koje je tuženik utvrdio u točkama u izreci odluke su: pravo vlasništvo zainteresirane osobe na nekretninama na kojima tužitelj ima izgrađenu EKI i zbog toga na njima pravo puta, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture na tim nekretninama, način obračuna godišnje naknade za pravo puta na tim nekretninama kao i dan od kada zainteresirana osoba ima pravo na naknadu za pravo puta. Prema ovim parametrima, koje utvrđuje tuženik, tužitelj je u obvezi i platiti zainteresiranoj osobi tu naknadu. Ističe da time što obveza tužitelju nije određena u točno određenoj novčanoj svoti, već je određena po obračunu, ne utječe da ta njegova obveza bude manja ili veća niti utječe na obujam prava zainteresirane osobe. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja te upućuje na niz presuda ovog Suda koje u prilogu dostavlja i potražuje trošak upravnog spora.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje doneseno je po zahtjevu zainteresirane osobe koji je podnijela u smislu odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. toga Zakona te utvrđivanje količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

Tužitelj svojim tužbenim navodima ne dovodi u sumnju utvrđene činjenice u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja odnosno da je infrastrukturni operator koji ima pravo puta na nekretninama navedenim u rješenju i Elaboratu kao i da zainteresirana osoba ima pravo na naknadu za pravo puta kako je to propisano odredbom članka 28. stavak 1. i 4. i članka 29. ZEK-a.

Tužitelju je sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Naime, odredbom članka 12. stavak 1. točka 11. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Ocjenjajući provedeni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrijekom osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje i obračun visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmet ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika.

Naprijed navedenom odredbom Pravilnika propisan je način izračuna visine naknade te dana formula za izračun svake od površina za koju se naknada plaća.

Tužitelj nesporno raspolaže podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje EKI za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja.

Prema tome osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat koji je sastavni dio rješenja sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu.

Stoga, prema ocjeni Suda u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu grada, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi i obračunati visina naknade i nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrijekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a, a što je u skladu sa zaključkom donesenim na sjednici sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019., broj: Su-479/19-3.

Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II. izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a te na temelju Tbr. 23.1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi u trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III. izreke) utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 25. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

